

[Sigsgaard.]

eksempler på udskrivningsregler. Selv om jeg vel er klar over, at det kun er eksempler, synes jeg alligevel, der er grund til at nævne, at den højtærede minister i eksemplerne regner med, at forsørgere uden hustruindtægt skal betale noget mere i skat, at forsørgere med hustruindtægt skal slippe noget billigere, vel at mærke hvis den samlede indtægt er forholdsvis stor. Forsørgere med hustruindtægt, hvor den samlede bruttoindtægt er under ca. 29.000 kr., vil komme til at betale mere. Det kunne altså se ud til, at man vil lade de højere indtægter slippe billigere mod til gengæld at lade folk med mindre indtægter betale mere. Men det kan dog vel ikke være meningen.

Det er i øvrigt prisværdigt, at der i forslaget er indbygget en slags afskaffelse af sambeskatningen. Nu tror jeg ikke, at den form for særbeskatning, der her er foreslået, er tilfredsstillende for ret mange. Skal vi nå frem til, at individet og ikke familien er samfundets økonomiske grundenhed, og frem til ligelig beskatning af mand og kvinde, så tror jeg, det er nødvendigt, at børnetilskuddene forhøjes så meget, at de svarer til de reelle omkostninger ved at forsørge et barn; det er den første forudsætning, og det er en nødvendig betingelse for den afskaffelse af forsørgerbegrebet, der er påkrævet. Desværre tyder intet jo på, at regeringen er enig i det synspunkt.

Det største fremskridt, som lovforslaget vil medføre, hvis det da ellers bliver til lov, er, at skattepligtsperioden bliver nogenlunde sammenfaldende med indkomstperioden. For skatteyderen er det enkleste nu engang, at skatten betales, mens pengene tjenes og ikke halvandet år efter, som tilfældet er i dag. Denne reform vil betyde, at det bliver lettere for kvinden at tage erhvervsarbejde. Skal hun holde op med det igen, f. eks. på grund af fødsel, så risikerer hun ikke at skulle betale en masse penge i skat i en periode, hvor hun ingen penge tjener. For den arbejdsløse er det også en stor fordel, at han i hvert fald ikke har skatten at tænke på. Den, der i en kortere periode har en del overarbejde, behøver ikke at bekymre sig om, at han det følgende år skal betale en stor skat af en indtægt, der måske

til den tid er væsentligt mindre. Det er derfor en rimelig ting, at skatten betales, mens pengene tjenes.

Lovforslaget indebærer også en forenkling i fradragsjunglen, som man kun kan hilse velkommen. Jeg tænker her på indførelsen af det udvidede lønmodtagerfradrag og på det foreslåede standardfradrag. Jeg vil alligevel gerne understrege, at jeg synes, man burde gå langt videre ad den vej; først og fremmest er det på høje tid at få de såkaldte opsparingsfremmende ordninger og de deraf følgende fradrag afskaffet, de har jo ingen reel virkning.

Som en positiv side ved kildeskatten fremhæves det fra socialdemokratisk side, at den skaber mulighed for konjunkturregulering over de direkte skatter. Det er også fremhævet af den ærede socialdemokratiske ordfører her i dag. Jeg vil bede den socialdemokratiske ordfører gøre noget nærmere rede for, hvad han egentlig mener med det, og jeg vil også sætte pris på, at den højtærede finansminister kommer lidt nærmere ind på, hvad man forstår ved kildeskattens konjunkturregulerende virkning. I den forbindelse erindrer jeg svagt fra fremsættelsestalen — det er muligt, at det var fra den tidligere finansministers fremsættelsestale — at man dér erklærede, at man ikke inde i skatteåret ville ændre procenten, og det synes jeg også lige skulle belyses i dag.

På et par områder kan det opnås, at beløb, der hidtil er unddraget beskatning, vil blive beskattet. Det drejer sig bl. a. om dødsboer, hvor de gældende bestemmelser jo er utilstrækkelige. I den forbindelse vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om bestemmelserne om beskatning af varelager nedskrivninger m. v. i henhold til loven om særlig indkomstskat, for så vidt angår dødsboer, er gennemført. Er den givne lovhjemmel på dette område overhovedet udnyttet?

Det politiske problem, der melder sig i denne debat, hvis man vil prøve at danne sig en mening om forslagets muligheder, er jo, hvor langt regeringspartiet vil gå for at få forslaget gennemført. Er denne første behandling kun en paradeforestilling, hvorefter sagen så syltes, eller er sagen så vigtig for regeringen, at den om nødvendigt vil sætte sit politiske liv ind på at få den